

km-grænse fra det behandlende sygehus, vil benytte fritvalgsreglen til at vælge et fjernereliggende sygehus for at sikre sig fri befordring?»

Svar (8/2 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Sundhedsministeriets arbejdsgruppe vedrørende patientbefordring, der aflagde rapport i maj 1995, opstillede en række muligheder for ændringer af reglerne, men gennemførte ikke nærmere beregninger over de økonomiske konsekvenser, idet man udskød dette, til der var klarhed over, hvilke forslag der efter politisk vurdering var grund til at arbejde videre med. Helt foreløbigt anslog gruppen, at indførelse af en 5 km-afstandsgrænse ville medføre en besparelse på 25 mio. kr.

I forbindelse med finanslovforliget for 1996 blev det besluttet at indføre en afstandsgrænse på 5 km for retten til at få såkaldt siddende befordring eller befordringsgodtgørelse i forbindelse med sygehusbehandling. De i denne forbindelse gennemførte nærmere beregninger har vist, at besparelsen bliver betydelig større – 50 mio. kr. – end anslået af arbejdsgruppen. Den nærmere beregning drøftes for tiden på sædvanlig måde med Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Hæmodialysepatienter har ikke i almindelighed adgang til fribefordring eller befordringsgodtgørelse – heller ikke efter de hidtidige regler og heller ikke ved længere afstande end 5 km. Dog vil den nye regel berøre hæmodialysepatienter, der tillige er pensionister.

Der er ikke fastsat bestemmelser, hvorefter der kan dispenseres fra de ovenfor nævnte regler. Imidlertid kan dårligt stillede pensionister via den sociale pensionslovgivning få et personligt tillæg til dækning af udgifter til befordring til sygehusbehandling. Det er således Sundhedsministeriets forventning, at pensionister, for hvem de nye regler vil medføre økonomiske problemer, vil få de fornødne tilskud efter pensionsloven. Det kan oplyses, at der i de økonomiske beregninger i forbindelse med lovforslaget er afsat 15 mio. kr. hertil.

Reglerne om frit sygehusvalg giver ikke personer som bor inden for 5 km-grænsen mulighed for at opnå adgang til befordring eller befordringsgodtgørelse, idet amtskommunen højst er forpligtet til at afholde befordringsud-

gifter svarende til afstanden til det behandlingssted, hvor behandlingen ville have fundet sted efter amtskommunens visitationspraksis, hvis ikke patienten havde benyttet det frie valg.

Spm. nr. S 1314

Til sundhedsministeren (5/2 96) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren oplyse, om afskaffelse af den hidtidige minimumsgrænse for befordringsgodtgørelse på 25 kr. for pensionister har skabt øget administration gennem refusion af busbilletter og bagatelagtige kørselsudgifter?«

Begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 1313.

Svar (8/2 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

De hidtidige minimumsgrænser for ret til befordringsgodtgørelse i forbindelse med sygehusbehandling er som bekendt først afskaffet for lidt over en måned siden. Det er derfor for tidligt at vurdere virkningen heraf. Det er imidlertid Sundhedsministeriets opfattelse, at de hidtidige minimumsgrænser længe har været stort set uden praktisk og administrativ betydning, og det forekommer tvivlsomt, om patienterne i større omfang vil anmode om refusion af bagatelagtige beløb, som udgiften til en busbillet.

Ad spm. nr. S 1048

Fra boligministeren er modtaget supplerende svar på et af Jens Løgstrup Madsen (V) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1995-96, side 3414, lød således: